

8214

I

Litteratura Polona

P. Pawlowski

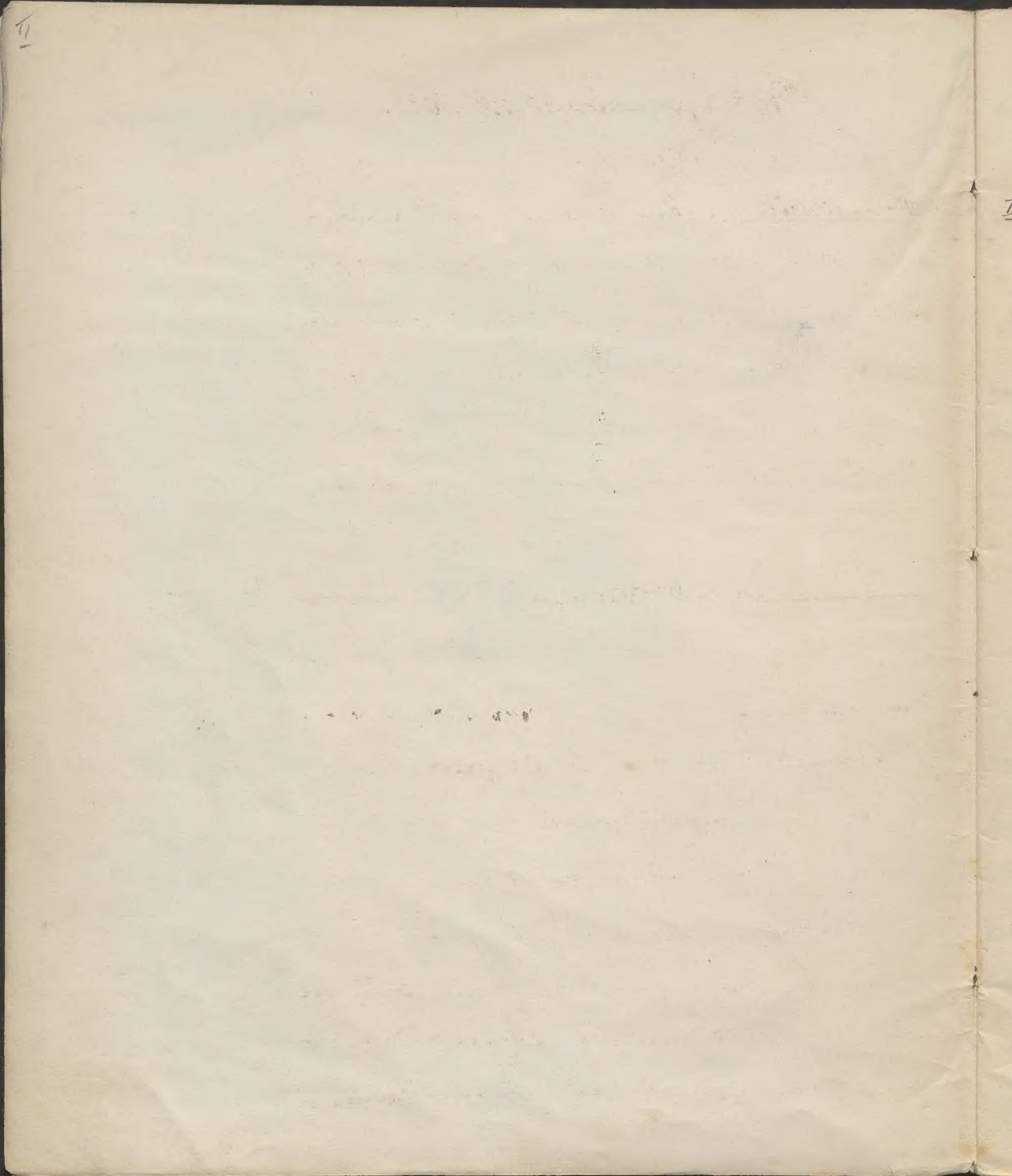
Paulicki II 67

8214

I

1
Książę Zygmuntowski 1521 - 1622.

Wiek złoty.

I Stośunki polityczne. Polska nie była jeszcze zupełnie potężnym

Stan Polski

krajem; ona była to niejako dobrowolnie ze sobą potężane prowincje, w których prawa Wielkopolskie, Małopolskie, Krakowskie, do których także wolały przybieć króla. W wieku 16^{ym} ustają równie te prawa, narodził się bardziej ze sobą z sobą, coraz lepij być, nianki zwycięstwa. Wtedy Polska była najpotężniejszą, granice jej rozciągaly się od m. Bałtyckiego do czarnego.

I Zygmunt Stary (1506 - 1548) zajął się najprzód po wielu pieninach na tron polski zieniem skarbów, wyprzedzonego przez rozruchami swego poparcia Aleksandra.

Zygmunt Stary

Wkrótce potem musiał wojnę prowadzić z Moskwą, którą prowadził Glinicki po zabiciu Lebedynskiego.

i z Bogdanem, wojewodą wołoskim, który z wojaczką był aż pod Lwów podległ.

Skonaniem tej wojny Muskany: Włodzisław zawiązał kłótnię z Polakami, co było przyczyną wiele przegranych wojen i kłótni. Najwięcej przyczyniła do tego Zygmunt ze strony

Maxymiljana, cesarza niemieckiego, który namawiał krzyżaków, aby nie oddawali

Polakom winnego łódź, i który podburzał Moskwy przeciw Polakom. Nie mogąc jednak tak

skutecznie założyć krajów, chciał na ucieczkę w Wiedniu pozyskać dla domu swego

korony, cesarza i wojaczkę, jak mu się to było udało z Burgundją i Hiszpanją. —

Szwedzi zamiar spełniać na niemieckim. Wielki mędry Albrecht zawarł z Polakami ugodę, porzucił
 religję katolicką i został przez Zygmunta uznany królem węgierskim i
 obowiązkiem królowania Polacy w 1540. Kiedy wojewoda mławski na Pomorzu
 napadł, przedsięwziął Zygmunt wyprawę, porzucając wojnę kościelną. Zebrał się
 zebrał w 15000 pod Lwowem i zajął się wojną z Turcją, mianując się do
 rządów państwa i złożył wiele reformy. Do Włochów, którzy, bezskutecznie
 wstawiali się do domu, a Maltęzanie opuszczali podległość Turcji. Wkrótce
 Zygmunt obciążony latami i smutkami, zżona żona mianowała się do rządów prze-
 dając sprawy i kasa obciążała, zmarł 1548. Zygmunt miał wielkie gorliwości ka-
 tolickie, nie mógł jednak zapobiec wkończeniu się mniszki Lutna i
 Kalwina w Polsce.

Zygmunt I

2. Zygmunt I 1548 - 1572. miał dużo do zyskania z panami podbrzeżniemi
 Polacy, którzy go chwiliłi skłonić do rozstania się z Barbarą, córką Magnata, polu-
 bioną, tajemnie na Litwie. Niepokornicy ich wzięli się do naprawy wewnętrznych spraw
 i poświęcił swą część węgierskich dochodów - kwartał - na wojnę, tak nazywane kwar-
 tiane. Mianował wielki sąd nadzwyczajny w zaprowadził sądy ziemskie,
 porównał wlaszki, białeńską z polską - unia lubelska 1569 - zaprowadził na Litwie
 sejmiki i sejmy, ale prawy jego przetrwały na czas niżej wojny zagranicze,
 i to 1. Wojna z Moskwą o Inflanty - Gostarka Ketter zagroziła poddać się Polakom.
 1561.

Reformatorem, jako Luther dedykował tłumaczenie swoje bliźniemu Tygmatowi Angielski. Duchowieństwo polskie nie mogło przyjąć reformy, dla tego kardynał i biskup warmiński Hołzner wprowadził księmi Jeruzolim do

w Warmji (Ermland). Na sejmie w Trydenście był Hołzner prezesem całego soboru i nie wiele bronił, by go wybrano na papieża. Wydał wiele pism na obronę wiary. Za nim wprowadził Prokacenię biskup Jeruzolim do Wilna, z których dwóch niżej przytoczę i gorliwie walczyli przeciwko prokacianom. Walka ta odbyła się w sposób szlachetny, jezuici tego wieku byli jeszcze zupełnie wolni od wszelkich zarzutów. Obok nich miłostliwie na kardynała wybitniejsi odnawali się jezuiti i walczyli już do z ambony już do piątki paracenia nowej wiary. Głównie natomiast jezuitów wyprzedzał osobisty wpływ Hołznera. Leci reformatorowie sami byli winni upadku swojej religji, bo:

1. i reformatorowie nie występowali w Polsce jako obrońcy ewangelii, lecz jako przeciwnicy o jak najszersze pomaganie ewangelii ewangelistów; starali się tylko doprowadzić nadzieję i imierzości obywateli w kościele katolickim, pomaganie ich chowieństwa. Pasterze zaś i reformatorowie okazali różne słabości, dla tego takta była walka sta kapłanów katolickich. (Kobiety kasia)

2. reforma ta nie wystała ani z potrzeb krajów, ani z własnego przekonania, skutki do niejano wzruci nabyły za granicą. —

Diaputy religijne. Walka pomiędzy duchowieństwem katolickim a protestanckim odbyła się w latach następujących diaputach religijnych. Odnawali się w nich Łemigielski (kust.) z Łowickim (kust.); Łowicki i Jeruzolimski z Włocławskim; Piotr Skarga z Wolanem; Wujek z Biednym i Cichowiczem. Diaputy te stały się przedkawają, widok, że traktowano w nich lekomyślnie o rzeczach najświętszych. Literatura zaś z tych kłótni obficie uzbierała polony. Kardynat bożem stał się jak naprzykrzany się wytłumaczyć, kardynat omijał zastawione wyzary. Przano le wyzary w języku polskim, który już dożył był bogaty i oparowany. (Wzary m. p. obywateli) aż po polski, lecz rezultaty napisano po łacinie. Od r. narodził się prawa i uchwały sejmowe pisano w języku polskim. Hyspanowie brzebo o oświeckiej księżności słachy i w dalsze ich w życiu państwa. Z tego powodu wytykany Początek historyj i dziejów pisarstwa, w którym pismarzyli Polacy pismarzy

Wymowa kościelna.

Kościół katolicki był niewywiezpanym źródłem dla wymowy. Gdy się wybierano na wojnę, kapłani otpraszali, wjeżdżano na pole bitwy, zachęcając je do męstwa chrześcijańskiego, potępiając i wyrozumiałością, aby nie drugiego słowem nieprzyjaciela, nie napadać na bezbronnych. To bitwie powtarzano w dowódcy kapłana, udawano się z hełmem do szlony i szandarami, gdzie drębowano Boga za zwycięstwo, a ganiłono niewinne umorzenie i napad. Karano za wrogę drębowano Boga i otpraszano solenne nabożeństwo, potem każdy powracał do domu swego, gdzie kapłan parafialny znowu publicznie wszystkich przymował. Szczególny popęd do wymowy podawali wojny z poganami, pomiędzy którymi miało swego religijną parafizę, którą więcej uwalniała wymowę kościelną, referując, przeciwko której inkonwincjalności wszelkich innych źródeł godnych chrześcijanina. Maska w tej walce młotnicy wielką się pokazała. Do skronie katolików miewano daleko więcej mowy, jak u p. skronie. Na przemianę skronie nie było wówczas.

Przekładanie psalmów

Przekładanie psalmów i przekładanie pieśni nabożnych.

Do potrzeb warowych wynikało, że się zajmowano przekładaniem psalmów i pieśni nabożnych.

Język.

Język. Kołharowski wytknął różnicę między językami starożytnymi, tak wygłoszonym język pod różnym polskim, że się jego podobieństwo do naszego, jak do języka, którym pisali wybitniejsi inni badacze. Najbliższym przedmiotem po wygłoszeniu skłonił był język łaciński, który, zadowolone przez katedrę i opactwa; uniwersytety. Opoda tego w roku 16^{ym} używano języka łacińskiego. W języku pisarskiego okresu mają różne własności. po 1^{stym} próbuje przewrócić się w literaturze w język łaciński, po 2^{im} nasładowała wielość łacińska i włoska. Młodzi panowie (Mecenasowie) kołem swoim różnych młodych wytykali anglistów, dla ukonwincjonalności. Wiele w tym roku zaczęła od nasładowania. Język naukowy, malujący została wykształcona. Obok niej idący na powrót, z powrotem, zwaną epopeją, mamy tylko powieści, powieści i dramata. Łatwo dramatyczna w pierwszych powieściach.

Przebiegamy teraz do pisarzy tego roku.

[illegible]

Trzeci rodzaj piórnego tworzą tak nazywane Engliki albo Tuccie zwane także apoflegmatami. Są to podług Reja: brońbie a rozbrojone powieści, zawierające uwagi ogólne przepisy moralne i obyczajowe o cnocie o brzości, o prawem słasceńwie, o prostotwie, o umiarkowaniu, i t.p. Oprócz tych większych apoflegmatów są jeszcze brońbie, zawierające także myśli, uwagi i spostrzeżenia nad życiem ludzi. Są to utworzy didakt. i cynnej prozy przeplatane dowcipem. W całej tak rozmaitej treści dzieł. koń widziący obok myśli wartościowych nieraz rzeczy najprościej, myśli o bogactwie i o innych podobnych rzeczach przeplata Rej bajkami i gadaninami ludu prostego, i tym sposobem żywiły literatury ludowej niepisanej przeprowadza do pisanej. Mas myślisz, że to jest tak. Oprócz tych apoflegmatów napisat jeszcze: przemowa brońka do powołanego posła stanu niemieckiego i Lirya pentna rycerza chrześcijańskiego. W tych dwóch dziełach wyraża Rej swe rzeczy, do których byłby dążyć powracający, tak nazywane ideały. Przedstawia bowiem religiję chrześcijańską, i słasceńwo (które podług niego nie jest jak uoły w najwyższym znaczeniu) spostrzeżenie, że w życiu nie ma lego słasceńwa, tej uwerwici, przywidło go do pracy satyrycznej, która 4ta stanowi gatunek drugi jego.

a. Lirya pentna rycerza chrześcijańskiego Janowi Chodkiewiczowi.
Obrazy życia, charakteryzujące najznakomitsze rodziny ówczesne, powstają z brońowej Reja, przeplatane są uwagami i zarzekańmi (do których Rej był miłośnikiem). Te obrazy przeszłości opowiada Rej mierzem, niecierpiąc i uciatkiów dowcipnych i powrota. Nie sądził nigdy ani żadnego etanu ani karky, i słasceńwo duchowienstwa w swoim nie przepuszcza. W tym dziełku zbliża się naturalności, awa do ludu, korektując z jego baki, wprowadzając nawet jego proste wyrażenia. Wskazuje, czy to w malowaniu natury i tworzyśtw, czy to w uwagach i zarzekańmi nad wszystkiem, co go otacza, w życiu upodobań, przekłada się z wczoraj, nie wyraża dany.
b. Wizerunek wtarany żywo albo recha powołanego, w którym jak w zwe.
nie le karky na dnie może ogladac sprawy swoje.

Jak w tamtej satyrze. obpat życie publiczne, tak tutaj przed miotłem najgłośniejszym jest życie prywatne. Wybitniejszy jest młodość, pragnący wiedzy o cnotę, szczęśliwość i przyszłych rzeczach. Przechodzi więc w tym celu filozofów, których zdania po kolei myśli, i których nazwiska stawia tu na czele różnych młodości. Nie jako pierwsza historia filozofów wierszem napisana. Wykładając de nawy, wypływa zarazem mocno przeciw zabobonom i złe rozumianemu nabożeństwu. Łączy się z rozróżnieniem, zbytku, wyprawa nicobyprajnowi, daje zbawienie nawy i porządku, a tak z tym samym dowcipem, na jaki się niemal żaden pisarz ówczesny nie zdobył. Na tych dwóch stronach historyi jest praca satyryczna. Pod koniec życia swego podjął się pisać najgłośniejszej; dzieło to niejako jest summa wybitnych jego mądrości. Zostało ono wydane rok przed jego śmiercią. Nowi tytuł: Żywot człowieka albo kartał, w którym każdy stan może swoim sposobem przypatrzeć się, jak w zwierciadle, w życiu każdego człowieka i człowieka powszechnego. Wydane zostało w roku 1644.

Maluje tu pisarz wygetty, zaczyna od Boga i wiary, aż do najdrobniejszych szczegółów życia, zaczyna, jak i inni pisarze, od samego stworzenia świata. Na początku mówi najpierw o stworzeniu świata podług boga, a potem podług myśli człowieka, następnie o stworzeniu człowieka, potem zastanawia się nad różnymi charakterami. Różnice charakterów przypisuje różnej mierze płynów wchodzących w skład ciała człowieka. Według niego składa się ono ludzkie: z krwi, cholerji, flegmy i melancholji. Krew jego zdaniem wyzi człowieka z wyzi cholera z chwałą i dumą, flegma bladym i ospałym, melancholja narażenie zapracowanym. To narażenie człowieka nazywa więc fatum albo wyrok. Jednakże ten Pan Bóg człowiekowi sposoby, aby uproszenie wewnętrzne opasować i wyprerować, które dobre, które to sposoby więc zowie rozumem. Dalej myśli, że człowiek z ciałem swoim i zwierzęcymi skłonnościami na różne wybitności jest wpływ ról niebieskich. Według niego planety nie działają tylko na ziemie, ale wpływają też wpływ na sprawy ludzkie i skłonności. W ten sposób prawo ról narobi tego był zdania; dodaje, że z tego czasu tak nazywane planety.

Aby żeby ciotki nie były niewolnikiem był wspaniały polewny, dał mu długi
 prawo branie (pięć, sześć). Jakież to, które Mojżesz dawał, rozjaśniała
 nie w kłopotach, i do tego czasu jedną zwrócić nam pochodnią. Wzrosty w ten
 uciek swój o życie, stara się go zastąpić do słowności ziom polskiej.
 Przy zastąpieniu uciekając do życia polskiego, wysłuchi z tej strony
 że nad słachia polskiego nie ma na całym świecie doskonałej istoty.
 Tem młodzieńcy mającemu się wykształcić wyśledza najprzód zasady
 eteryczne, różne temperamencie ludzi i o wspaniale planety. Żeby do
 temperamencie dobrze rozpoznać, zaleca oddzielną rozważać młodzieńca
 w stanie podchmielonym. Potem daje przepisy malkom i manycielom,
 i w nich także jest doskonałym wzornikiem swego czasu, przykłada różni
 aneś doły, przykłady z piśma św. z historii polskiej, a obraty bierze
 albo z piśma św. albo z ziom ożywiał; bardzo lubi zwierzęta, z których
 prawie z ławiej, jak z słachy, ^{zobacz} przedstawia zwierzęta. Nady jego są bardzo
 obłędne. Dowiada, że się słachy ma namyśli wyśledzić, pisać i rozkładać.
 Przy tem, zamiast go męczyć gramatyką i logiką, brzeba go ćwiczyć w
 jeździe konno, robieniu szable, tworzeniu ruskich. Potem radzi,
 żeby młodzieńca tak wyćwiczyć, konia i wyśledzić z granic,
 bo taki wtedy też był zrywaj. Tam nie może mchodzić na przebiegi, leca
 ma się przytężyć do jakiego wielkiego magnata, słuchac tam mój roz-
 kładnych. Przechodzi do wieku średniego. Zastanawia się, jak najlepiej obrać
 sobie stan, a jak w danym stanie żyć zrealizować i królowi do ude-
 rzeń wspaniałych temperamentów byłby powinien przyciągnąć szlachę ziołotną,
 młodziego, dworzani i duchowni i tacy, ale tylko przyjmując trzy stany:
 być ziołotnym, stać się zrealizować zrealizowaniem szlachy, lub
 żyć na dworze jakiego magnata. Najprzód młodzi o stanie wojskowym
 (u stanu wojennym, jani pat) Przechodzi, potem do życia na dworze, gdzie
 radzi młodemu słachyowi podobac się panu, ten zachować cnotę, a nie
 podchlebiać. (Przechodzi o ożenieniu, go podawanie i życia publicznym)
 Dla Reja jest małżeństwo nakazaniem brzem, a obywatel każdy po-
 winien się z nim łączyć od powiadac przetrwaniem swemu na tym świecie,

2, aby sobie się 'rozgryzł'. Łuzanie zaś polega podobny niego na życiu
 wiejskiem, gdzie trzeba się otoczyć gronem rodziny. Kazi braciomś rolnego
 stanu, i j. również bogata. Dalej mówi o przyjemnościach zgodnego mał-
 żeństwa, potem przechodzi do obowiązków obywatelskich. Pierwsza praca, którą
 każdy urzędnik bierze na siebie. Mianowicie zwraca uwagę na spra-
 wowanie urzędów, do starostw. Przechodzi potem do urzędów innych, co-
 bliwie do powiatowego i senatorskiego, jako najważniejszych w kraju (representatywa)
 zarządem przynajmniej, że wielu powiatów nie do powiatu swemu urzędowi. Przypisuje
 do względu obywateli, i tak mianowitemu niepodległości. Najwięcej zabudowa
 nie potem Ręj stanem senatorskim. Mówi senatorom, żeby byli gotownie
 wolnymi od wiodom grzechów głośniejszych, bo chodzi mu o to, żeby odważając
 krola nie pozwolił im nigdy w jeden z tych grzechów popaść.
 Język i styl. Dziela Ręj są najbardziej oryginalne. Styl bardzo romantyczny.
 Łagodne i skryte odznaczają się między, w których kreśli nam życie fa-
 miłne, jako też, kiedy mówi o stanie wojennym i obowiązkach państwowych.
 Język jest zupełnie bliższym do języka wyraznego, którym widać się do ro-
 manu. Przypomina wreszcie formę, które pod ów czas były używane od
 ludu. Zarazem z językiem wiąże także porównania, zwroty i przyporządkowania,
 przez co wielokrotnie nabiera wyrazu (której dyktu Kochanowski i Orzechowski).
 Język w formach zawiera wiele nieforemności i ochropowatości, częstokroć
 nadmierne na wyrazie, zbyt gminne, rabażone (leć. More wóś was ukończy
 za dobre i były w używaniu). Wskazuje młodość (drugi Kochanowski i Orzechowski),
 który zaskarżył językowi pewną tak wyrażoną przez Ręj, tak
 wyrazem powiadają 'język powidają'. Jako osobliwość Ręj można przypisać
 dwie: niepodważana chęć do rymowania, i używanie wyrazów zdro-
 białych, mówiąc o różnym zwierciadłach. (Cf. literat. Dąbrowski. L. 1844).

2 Jan Kochanowski. Kiedy Ręj stworzył się
 rakiem blaskiem swej sławy, najdarszy i najgenialniejszy z braci
 J. Kochanowski pojął się do dzieła przekładu z łaciny na język polski.
 W r. 1522 w Łęczyńcu na pograniczu

Sławił się wreszcie jego, odbronił, pierwasz wychowanie pod brosklinem
 okiem matki. Następnie znacznym wyuczajem kłótecz nanki za granicą
 wreszcie w Niemczech, w Prusach i Włoszech. Najdłuższy czas w Padwie, gdzie
 zapoznał się z rodakami, później bardzo sławnymi, jak z Lamijskim i
 z innem sławnym, Włoskim. Porobotniczy do kraju wreszcie został przez
 kancelarza (Lamijskiego) do kancelaryi, gdzie wraz z Lamijskim i z
 polowym został w porządki kłótecznych sekretarzy. Następnie z Lamijskiego,
 Lamijskiego zymał go sobie widzieć w stanie duchownym, i przywodził do
 bogatego przybytku, a później (jak Lamijski) nawet opactwo. Ale za jedyną i
 drogą podziękował. Opactwem swój ciadł w Ławie, i nie przyszedł
 ofiarować mu godności kłótecznika, poprzestając tylko na akro nym, bez
 żadnego dochodu, wreszcie wójciego. Wreszcie słaby małżeńskie, oddał
 się życiu wiejskiemu, był ojcem wielu dzieci, miewał przy gróbach
 swoich przodków, i w sąsiedztwie swych brzoźnych, którzy celowali młodością
 nanki. Wychowanie i inne rzeczy by go często odwiedzały. Umarł może
 w Lublinie 1584 w 54. roku życia, gdy wprawdzie zamordowanego przez
 Tatarów przecin prawa narodził brata jego swojej miłości sławną przed bratem
 Stefanem. Cóż więc pisarekci zaczął od pracy w języku łacińskim.
 Te jego łacińskie elegie (epigramy, dywionum libellus et elegiarum
 libri tres) przedstawiają, miewnie amatoria polskie, są więc po większej
 części narodowe. Janicki i Lubiński byli łacińskie pisali wiersze,
 Kochanowski zaś polskie w języku opiewał zaczął pracować. Lubiński
 go do tego pociągnął (i po 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 213

chorobę po'zawij' prze'niadać psalmę, ale praca ni' udała się. Polakom
prze'niadani pragnęli u'wagi i serwowali im przed prze'niadami w
innych językach.

2. Prze'niadanie. My je oceniamy, trzeba wspomnieć, że żądany prawi
wzrost nie miał przed sobą. Lecz ajżaj na wieś znat' pięćset ludności
i przepat' się niemi. Obowiązuje zarzut, że żyją na wieś i stosować
kiedyś ludności prostemu, nie spisał' jego przedzi. Lecz nie potrzebować
tego myśleć, bo i lud prosty nie potrzebować takiego zbioru, bo wieś
je na pamięć; i, niepamięt' lud prosty wyśpat', d, słachla i u'wagi
gardził' niemi, z kąd je więc miał wyśpat'. Kochanowski powie, że
prze'niadany był dla wyśpat'owania, dla tego prosty, poezji ludowej
zale, maiał' zmienić i nadać im formę klasyczną.

Najbardziej jego praca, spódnie i mowa na' dwie periody. Pierwszy i drugi
epoki malują życie jego, spędzone na podróżach, na dworach, biesiadach
i swawol, młodego wieku. Jest to epoka niezłoty i młodości i młodości.
Drugi i trzeci epoki malują życie jego, spędzone w zaciszu domowym,
na rozmowach z przyjaciółmi, z ulubioną Ursulą, z młodzieżą z
dzieci i parientki i bawiącego się z niemi; chodzącego po polach,
złota i srebra natury, chodzącego się pod swoją lipą, w czasie
młodego lata; zimą, chodzącego przy komini i bawiącego się
z przyjaciółmi - Epoka młodości i życia, u'wagi religijnych,
powstałych i pogodnych. Wtem życie wyśpat' mu dobra i zły,
dobre, prawnie i przyjaźni i lubia. W przedziach 2 i 3 epoki
opiera podła, że prze'niadanie nie daje się z'łamać, że bogactwo nie
zda i honorów nie cen, że węgłko prawnie, zmienia się i wyśpat'.
Je epokojność (dobre), zmienia do młodości i młodości. Poził był drugi
epoki nie obrotu, że od dobre i młodości i młodości, ale i z'łamać
uprawa języka. W przedziach 1 i 2 epoki jest język ludowski w rękach
młodości, 10 go uprawia i ludowski nim, młodości. Ale tu i młodości
z'łamać i młodości, a u języku ludowski, razem i chodzący
prawy i młodości. Młodości epokojność na u'wagi i młodości, u poezji

pierwsi literatury ludowej; przywiązanie do domowego pożycia, niepo-
 czynności do natury i religijności, a oprócz tego myślenie historyczne. To po-
 chodzi, że i jedyne jego tak są rozmaite. W utworach lirycznych swoich
 zostawił nam cały skarbiec namiętności, jakby wyjęty z serca całego narodu,
 a jeżeli nie wyjęty z Kocho. jest rozwinęciem i doskonałym, ma jednakże
 zaletę, że wyobrażeniem jest namiętności rodzaju literatury, nawet
 dramatycznej. Zajmuje w literaturze naszej stać nowotko łaskie, jakie u
 innych narodów nie posiada, Liller, Gede. Najbardziej u niego i Kocho.
 jako u innych, piastów naderza satyrę i ironię. Pod tym względem niekiedy
 Kocho. Bógowi, który oryginalnością, swoich pomysłów i płodnością
 obdarzył o wiele przewyższa Kocho. Za to Kocho. wyrażym znany, patrzy-
 nastawieniem swoim klasycyzmem i przez swoje namiętności, które spotykało
 w ogóle na życie jego spokojne i skromne. Nieżadno miał, więcej dostrze-
 gając postępowania, załadunek i ironii, mniej umiarkowany, widząc
 u niego charakter satyryczny, który później przechodzi w dydaktyczny.
 Nie miał namiętności religijnej, głęboko zakorzenionej, czuł potrzebę poświęcenia się,
 i w tym celu pracował na dobro pamiętności kraju, ale pomimo był
 słabych darów i był jak ówczesna klacka, wielkie dają zgorzelenie. To
 też w jego piśmiach widzimy pewną ironię, satyrę, co niestety, czasem
 na chwile smiech wzbudza, dla tego może się podobać, ale nie należy u niego.
 Kocho. łaskie lubi sobie porządować, ale widac w nim daleko większe zbliznienie
 się do ludu, co najbardziej poznac można w psalmach i pieśniach. Jezus.
 Jeżeli Jezus porównamy z tym samym, przekonamy się, że on Jezus po-
 słany zapisać stworzył. Poprzedni jego albo napisał, widocznie
 się miewa, aby wydotyć głębię konstrukcji. Mianowicie zbogacił Jezus
 polski, mianowicie nowych obrazów, uwydatnił go nie tylko klasycznym ale
 i harmonijnym, co względem niego wielkim jest postępiem (którego
 był chor obrazony, często chropowaty) aż do naszych czasów Jezus Kocho.
 o wiele się nieposunął, nie, co u innych narodów nie mamy porównania.
 Wspomnieliśmy nam tu nader, że Wierciński w literaturze powiada, że podnie-
 miano 16^{go} w. Kwestia tylko między autorami, nie między zaś charakterem
 narodowego, co jest u niego!

18.

3. Mikołaj Sęp Szarzyński. Marur

rodem z Łochyńskiego, pochodzący z rodziny sławnej, był murem z Łochy.
Dobrociwny z zagranicy, wreszcie uzyskał, stając znakomitością poety,
ale wreszcie zmarł r. 1581. Anacora zaś piśm jego, przetrwałych w ręk-
piśmach zaginęło. Dwadzieścia lat po śmierci jego brat jego Jakób zaś
wydał dzieło jego pod napisem: Mikołaj Sęp Szarzyński rytmu
albo wierzy polak, które dla wielkiej oradności przedrukował
Kunicki w Poznaniu r. 1824. W tym zbiorze znajdują się 6 sonetów,
9 pieśni, opiewających prainę Dawida, religję, miłość, sławę
Jeremiasza Polaka, jak Herberta i Stefana króla; na koniec napisał
i nagrobki. Duch jest u niego religijny i obywatelski, dla tego pełen wielką
miał miłość. Wypisze któryś zamyśla go wyżej, nad Kołomyżami
w następującym, na nowo go wydał, do przetrwania obryły przedob-
polakiej literaturze, ale daleko więcej słyszą pod względem wykształcenia i
budowlę, wiara. A. Sonety, gdzie portretuje się myśli o śmierci, mi-
łomości i marzeniach romantycznych. Kołomyż. Ke zame myśli innymi
przeobrażenia obrazami, gdy po większej części Szarzyński filozofia
zł. Wiersze. b. Polacy. W nich wreszcie Szarzyński tymczasem jest
prawowitym, czysto duszowym, wreszcie jednak jest przejęty duchem
Dawida. C. Pieśni oryginalne. W nich najdokładniej charakter po-
znajemy Szar. zwiastuje w nabożnych, że w niektórych odnawia się
fakturyjnym wierszem. Z pieśni historycznych najważniejsze są:
Pieśń o Fryderyku Verburcie, zabitym przez Turków pod Łotem
r. 1589; wierszem rokolnickim zawiązany napisana. b. Pieśń o Kruciu,
Polak r. 1580 pod Raszawicą; c. Wiersz na pochwałę Stefana
Polaka; jeden z najpiękniejszych, w którym zapisał poety jest
mówionym dla króla, bohatem, co zabiegna Polak, nad przepaściami,
i przez swe podboje czas przypomina Polak i sławę. Poeta nam
w zapale swoim tak się wnosi, iż prozokiję zajmie i przypadki
wstąpi kurcziwej.

i Grochowskiego przez katolików. Oświadczył jego poezję za bardzo słabą, co
polekła. wyobraziła się Łagiewta. Pozostali nam jeszcze: 6) Ład słowny, wy-

6) Poezja obywatelska

1) Kawiej Rybicki, zyt. wypracowanie z bratem. Przełożył rękopisy poety
z 1700, który był katolikiem, był wygany z Gdańska i Torunia. 2)
Był w. pociąg z wyznania protestanckiego; pisali wierszem swą
gładkim, przypominającym Grochowskiego.

8) Wacław Miaszkowski (1849-1862) Włochopolanin z Wielkopolski wy-
znania katolickiego. Mieszkał najpierw w Włoszowie, a potem we wsi Dąbrowa.

Zachowany został wiersz: Wielki strzelec. Przekonany, że tylko postawa helwa względem
króla i zabieganie religii katolickiej mogą kraj opanować, starał się wprawić
nie króla i kościoła katolickiego. Dlatego nie pisał, jako rękopis, odmawiały wy-
borów w wierszu: "Paleta Włoszowska", kiedy władzom fr. z tym zakathem,
skreśla go z rąk, mówiąc, że pisał. Tak jak i dąbrowski, pisał pisanie nie tu.

mały, i gładki, jak król. Miał myśli gładkie, widać w nich podatk
dla świątyni (Poezja do zalu) Wypracowanie obywatelskie Miaszkowskiego
wyrażają pięknie obywatelskie jego czyli historyczne. N. p. a) Trójumf na wy-

ciśnięciu infanterii Chodkiewicza, b) Nacłan na śmierć Jana Łanowskiego
c) Apologia na pamiątkę przez Chodkiewicza wymierzonego przeciw J. Łan-

owskiemu III, i na inne rokoszarskie zjawy. W ostatnim wierszu ma-
ła ona być obojędności, i zachęca wypracowanie do zgody. 2) Religijne pie-
śni, natchnęły latnia jego jeszcze nowszymi, awersji i pragnę postrońne. W tych
początkach katolicyzmem i liżt uż do Pindara linyrnych pieśni, dla czego go przezw-
no Pindarem polskim. c) Wstępniki do wiersza. Jest to niejako mod. Dla gładka

katolickiego poety do Boga, który albo i jego religijne porzeknięciem dorem
przewidywał. 6) Historja na gościnę Kościelac rozdziewiona, poemat o me. Pindary
ma wiele podobieństwa do mefisty Filopetosa, chociaż jej nie może wykonać.

7) Heracles Łowicki, wiersz moralny (wstępniki proza ^{ten} przepłatała, wierszem
bardzo ciekawym) o którym Młaz sprawiedliwi rozumowi Herberta, a mianowicie
jego gotowości do wszelkiej ofiarę dla kraj, i zaleca go wypracowaniem do nasładowania.
Wprawach Miaszkowskiego zachowywał nas i podobna, że była wiersz, spodyczna miłość

1) Donatowa ten na wiele słabych wierszy,
przekład obywatelski jest do myślenia. Był
on w zborach obywatelskich porządków
wypisy, a czasem i pisał, za nowe li-
terackie perestroikę.

do wiekiego sakalka i archeologiczności na sprawy polityczne. Mrozkowski był tylko
wyroby na Półkani, stąd zaś, ale nawet go przewyższyć niechcący za panem. Łatwo
było należyć, że mrozkowski i innych religijnych mrozków nie mógł się wyobrazić
z miłością.

9. Piotr Tybicki. Nie wiadomo ani rok urodzenia ani śmierci. Był za
marta Augusta, Batoro i Zygmunta II. do roku śmierci Władysława, który był
wyprawy przeciwko Rosakom, na których miał być damami Czarą Kozłową i Górką
a w końcu był gospodarzem, w którym. Lubim go dla wietelności i szlachetnych talen-
tów. Pożarem nie był z powołania, lecz tylko w czasach wolnych brat się do
śmierci. Łaciński jego poezji prawie wszystkie zaginęły; polskie są bardzo
małe i tylko dwie, zatytułowane, których przepisy brach:

a) Trzygana wyprawy tym, którym bratogodźnikiem; wyborna satyra na sztych
które kłopot, któremi już w innych czasach było oddany zis mignęły. Wiersze
ślackie i świąteczne, w której podaje ogólnym i szczegółowym obyczaj
ślackim i. Świąteczne i świąteczne, są powołaniem i poezji, mały jest do-
statywnych obrazach, niepełny, tylko, i jest jedno z wierszy ślaskich.

Obok tych wspaniałych obrazów ślaskich Tybicki przeżył i śmierć, przedtem
i podziwiał Polaki. Satyra oślackiego, naje dla nas wielką wartość his-
toryczną. Tak nam podaje, wierszy obraz, wierszy zarys, obraz, i. p.

10. Józef Tybicki; brat Piotra, dworzanin Zygmunta II, i dworzanin
wyprawy jego do Ameryki - jest on obfitym poetą od Piotra, i podał tak jak on
na koniec 16^{ty} a na początku 17^{ty} wieku. Niektóre napisy poezji ołobiznowców.
Kilku jednakże tylko do nich wierszy, i to daleko więcej od Piotra,
którego nie ma ani dusza ani mowy życia.

11. Józef Tybicki Bendowski, wyszedł jako poeta w 27^{ym} roku życia, przy
Andrzeju 1558 w Łowiczu na przedmieściu, gdzie żył jego brat młodszy, młodszy.

Nanki swe stonął w akademii, w akademii, prowadził przysięgi i zarpane La-
mojskiego, starał się o profesora do akademii, która była w Łowiczu w Łowiczu
zakładem, i był sam jednym z nich. Lamojski dogadując życie iom poety.

darował mu dwie wiersze (nie wiadomo czy na wiadomość, czy też tylko do żyć)
Amirajacy Lamojski dogadując życie iom poety, Lamojski dogadując życie iom poety
(ogromny zasług!) do do niego starożytności, jakie są poezji politycznej, sądząc

łota i przyjaciele; zmarł w. 1608. w szpitalu w Jenie. Klonowiczowski nie od innych niepotrzebnych poe-
mów jego, ale satyrycznych, a pomiędzy temi Tatarski jego poemat: „Vostor-
ry, Deorum primum exponitur mores“.

1. Kto albo spamiętanie słatków kłosa i innemi rzeczami do rze-
zy przypadającym. Jest to jedyny poemat, w którym widać jest K.
malarzem, a nie moralistą, choć satyrycznym, jakiego się pokazuje
w innych utworach. Czemu Klonowiczowski w Rostoku był dla ziemi ruskiej,
kim chorą być w „Flisie“ być dla Polski. „Flis“ przypisany jest
wojnowodzie Gostowskiemu dydydentowi. Stumaczy się najprzód, że
śmiały tak niekiedy, postać obrać za bohatera poematu, lecz u-
stachelna znaczenie wyrazu, powiadając, że i obywatela i dworaka mo-
żna nazwać flisami. Cel, jaki nadał Klonowiczowski poematowi,
powiadając na końcu Dietla w Tatarskim epilogu, że chorą nawaga,
jak ps wściekła może handlować i zęglować bezprawnie, jest tylko po-
znaczony. Na wstępie zaś prowadzący cel się okazuje. Daje nam
poeta obraz „Polski nad Wisłą“ opisując miasta i miasteczka
nadbrzeżnych i płynących po rzece ludzi pod względem oby-
czajów i wyobrażeń. Poeta nie naganiać handlu słachy ale też nie
pozwalać, ubolewa mianowicie nad tem, że obywatelstwo polskie
wzrósłone zjadła z bogactwa się zapomina o dawnym rywale.
Skręcoły: Wiersze najprzód zbytekna do kładości. Choć mówni-
ca „opracowanie słatków kłosa“ zaczyna od stworzenia świata (chaos)
i przechodzi różne narody. Narodził się zatrzymawszy się przy Polach
chwali jej położenie, gdyż, a uważa niejako L. Boga na tobie.
Polem rozprawia, jak powstają tędzie, promy, słatki, mówni

o zbytku, o tych sztukach naczynia zeglugi, o różnych we
 drogach podróży morskiej, o wygodko przeplataniach różnemi baj-
 kami, jak o narku, o wielopersonu i o hrzaski jedynym
 które zapierze nikt z ust ludu. Po tem mówi o sztukach i o
 różnych kształtach okien, o podobieństwie okien z rybami
 o mieszkaniach wód, o wystrawianiu mieszkań. Po tem następuje
 podróż cyfra i wiekawa nanka języka Firców, aby w Noga-
 cie nie odebrać chłostów frygowatich // Wiatr = frygi rośniętej
 wrony, wrona = wotruczna gęsi drakich, borian - lis. Wojnacy
 Dobrem wiadoma podróż od miasta Warzawskiego do zielonego
 miasta w Gdańsku. Zbliżając się do Nogatu, opowiada wiekawa
 historyę o tuboganiu się Narwy z Wiatą o przeciwności, z
 miejcie rożniakami przeciwno, nogatem a miejcie sądu, gwałtu
 Zatem odbywa się ceremonia frygowania, podtem fryc zmięcia
 się w fira. Podczas całej podróży skrośła zarazem miasteczka
 ludzi, ich p. wrony, stragające na się jego uwagę.
 2. Worek Judozów. To jest zło nabytą majętkości; przegrypany
 przegrytelowi farbowanemu. W tym poemacie wystawa swe
 żale nad żadem polskich obywateli z bogactwa się, chwac go
 xas' zrobić chętniejszym i obudzić wiekawa w cyfrających,
 powiedź za obywatelom zrykaniem, którym dla ludzi prostego
 pizano, ewiergetów "Ze xas' i dla klas wyższych pizne, upro-
 nadza na wiele ludzi, a tych powaga skrośła ewierget znanym
 z chętności swej, macy i przestępczości: wielka, lisa, ryba, lwa;
 a to w tym celu, żeby zaraz na zemsta pokazać, chem oni są

nie wenięta. Przewat zaś poemat „wotkiem Judaszów” powieści
 baj- „Judasz uchodźcą za ideat oszukawsza i chytrici. Potwójón róznego
 rodzaju okryt niezła fłóra, tych którzy pod płaszczem nabożeństwa
 i o: innych oszukują, lisia zhora; innych, co pod okrywą prawa
 oszukują, i zdradzają okryt ryzią fłóra, a na barach marzcie
 kuje tych ludzi, co w wotku swym zgromadzają skarby, przez Judasza
 bog- zebrane zawieść skóre lwa.

2. Poisar, mądrzej nas łowi. Żeeli w wotku Judaszów odwozić
 od złego nabywania majątków, to w poemacie wymienionym wska-
 zuje ryceziowi pole, że którym się zarobi jego miata pokazać. Wska-
 zuje na laska i w bitwie z tym nieprzyjacielem chrześcijaństwa kanie
 two, szukać stawy. Przypomina także niezgłębionym ryceziom panom, tudzież
 mieszczanom i chłopom obowiązki względem ojczyzny, zataczają
 jakoby ich stanowi przegródzone, których pielegnowanie jak niegdyś
 flachta, wysoko podniosło tak zaniedbanie przysparzania i przy-
 prawu opearze większą zgubę.

3. Historia Teorum, in quo continetur veri herois educatio,
 złożony z 44 pieśni. Przewat nad nim lat 10, co wyrażnie do-
 wodzi, że w poemacie tym brakuje wyprawień natchnienia,
 ale że mocno mnie ciężyło na sercu to co opiewa, kiedy tak
 dużo to fałsz myśli mi pozostawały. Posłizgił poemat ten
 cieniem Białorego i wydał go krótko przed swą śmiercią. W nim
 powiada, że ludźmi w tym życiu porządnie złe i dobre, że owo dobre
 stanowi prawdziwą godność człowieka czyli słachetność lub słachetność.
 Droga zaś do tej prawdziwej słachetności jest cnota i praca, cnota,

nie ona mała wypaniejącej się na samem rozpoznanu sobie
go i tego, ale ona żywa, pojąająca się w żywym, miarowym i ry-
tmicznym ugrupowaniu, praca zaś miarowicie ta, której nadzwyczajem
jest umysłowe i estetyczne wykulturowanie czyli faktiki przetr-
sła więc i parę, przechodzi, ciekawie o doświadczenia pewnego, na
którym się odnawia albo nanka albo powiększeniem albo talentem
albo jakakolwiek inną zastrzeżoną. Jest więc podług niego ślache-
stwo wynikiem osobistej zasługi. (W jego przeciwieństwie ślache-
stwo polegało na urodzeniu). — Następnie więc wykazuje rozumny pod-
stawę ślachestwa, oburza się polem na wszystko, co w narodzie
ślacheckim było niegodnym, nierozumnym i nieładnym. — Wykazuje
też następne, na czym to ślacheństwo prawdziwie polegało, i jakim
ślachem polski być powinien; powołuje, jaką była ówczesna ślache-
cka i jaka nie miała być; powołuje: jak się odwrócić ona powinna
i jakich użyć do tego środków, mianowicie miała się wyco-
fać wszystkich przesądów, m. p. że praca mechaniczna chłopska
i hanbia. —

Uwagi: 1, Kłopotliwie obraca sobie takie przedmioty, przy których
nie potrzebując się brzytać tego samego wadliwie, mógł się co
chwile reuować według upodobania to na jedną, to na drugą stronę;
2, wszystko zawiera się w możliwości od początku pierwotnego;
3, język jego nie wszędzie równie jest obrobionym i pięknym,
co iść do podziemi, że w wszystkich jego poezjach i polskich i tan-
skich myśli przemaga nad wyrażeniem, to mu nadaje pomysłowy
charakter romantyzmów. —

Ślachecka mawiała:
„Godna być oświeconej zapłata,
choć ognia i ręką kłaba.”

[illegible]

Charaktere Antona wyposiadają
z wyjątkiem - przejawiając się
kiedyś w tym kierunku - jako
wyborny artysta, za którego
wymagano - ten był wtedy
w owym czasie najwięcej
starego, o obywatelskich prę-
żeniach - pierwszy z tych, co
głównie. Miał charakter nie
miej uderzenia - polski
Chorążemu broni gromadzi -
tych porządków osob. przystępował do, aby mu wydać na przeciw. Społeczne nadtoże cięko
ograniczył wszelkie warunki przydatne. Po długim namyśle, zjechał, podał
na myśl wzajemną. Oba te
praca - oburza zabiegami, który -
o sp. no, jeden nie wspomina
o tej, właściwej porządku obrat,
nawet ten go przewodzi i kieruje
ludzie - nawet starostwa many
nad grobem - dowiedzieć się o zbliżeniu
się grobowca bezowis. Nie było
to więc i pochylił się na ich postępowanie i dobrem powołaniem, które uprzedzić nie potrafią, z
i uwzględnić konieczność od tego nie ale się okazują i wyrażają, iż jest nad samolubstwem; a Jędrzej 4.
volny : amercia na każdy rok
braćmu morza - wraz z tym
starością to iść przedmiotem romantyzmu - dźwiękiem podobnie dzieła po prostu
(do wyrobu Amerson - brytanizacji koczująca i dźwięk królowej - choć jędrzej - chor-
wieloletni młody człowiek już wspomniany, o wyobraźni o religijnej wiedzy
wymagał dogięcia w n. XIV - nawet z armet architektury i Tarkowa oraz o technice
i ang. Brakomnie - kochanki, która trzymała nie jest grzechem lecz plotką - która
z wdzięku swego nie odwróciła się z promienia państwa Parbery - która, w przeszłości
pragniona Augustowi zakochała się w jego synu - podobnie jak syny stary
od którego wyjechał ojciec - wówczas obrażała, niezadowolona (wtedy) - wyjechała
to stało się za nią wielkie, że była ostatnią z nich. Dobry Grogan a gwałtowny
wierząc obywateli (starożytnych) przed sobą - Grogan i jego synowie

Proza.

1. Reformacja Kocielna była powodem do tłumaczenia piśm św. - Lit. Włocławskich, stanowiącą z Lit. Włocławskich, nie kontentowano się wulgatą, zaprzeczano jej do wiary. Tłumaczenia te zaczęły się od połowy 1690 roku.
2. Nowy testament z Kocielna, r. 1651-1652. Był on rodem z Dydyżan i najpierw książką, przez księdza P. Mary, w Braniewie. Później został wydany w Luboku, znalazł się u rodziny Gorków, a nie później u tamtejszego księdza, który przetrwał, udał się z H. Albrechtem do Wrocławia, gdzie handlował, był u niego do śmierci. Pisał także o ortografii polskiej, co dowodzi, że uważał ją za formę języka. Wkrótce po nim wyredagował 3. Nowy testament, r. 1656, przeznaczony Karłowiczanom.
4. To samo piśmo św. wydał r. 1661 także u Karłowiczan. Kto był tłumaczem tego piśma św. nie wiadomo, ale Kocielna jego sądził się u Leopolda. Przekład ten nie jest przekładem z oryginału, lecz z wulgaty, przeto o wiele poprawniejszy od dawniejszych.
5. Biblia Kocielna, r. 1663, wydana za zezwoleniem z Kocielna Karmelita; ma ona już znamiona znanego sposobu języka i ułożenia ortografii. Prosząc wielu uczonych tłumaczeniem zajęli się mianowicie Piotr Szaborski, a przekład przewyższa poprzednie o tyle co do języka i ortografii, o ile Kocielna była.
6. Biblia Kocielna, handlowała w Kocielu, wydana r. 1672, należała do najlepszych tłumaczeń Kocielnych. - Później nadzwyczajnie śmiały, nie przysięgał sakramentów i zaprzeczwał bosstwa Chrystusa.
7. Nowy Testament Kocielna r. 1677. Był to mistrz zboru pod Lublinem, protestant, ale przytem Litwin i wykazuje pryncypia chrześcijaństwa.

169. Był to wójt z Kocielna, który w Kocielu nie brał w ogóle udziału, na obywatelach, z wyjątkiem Litwinów, przeznaczał ich na wyzyskiwanie.

1. Biblia Wuska, r. 1599 w Krakowie; być może ródem z Nagrowska,
(r. 1569) Biblia jest przegięta z nadzwyczajnym zapętem. Trzymat
się gładko i gładko, nie umiarkować. Wierze po kresku i grechu, walczyć
iż do oryginału. Będzie dobrym murem; najeżdża przyległe.

2. Smoleńska, wydane r. 1606 w Krakowie flary i nowy Testament.
Był on jawnym arganinem.

3. Biblia Gdańska r. 1633 małe i gładkie i gładkie. W tym
którem był Palurno z Norwii, który w Polce najprędzniej był
w Lublinie, a potem w Warszawie aż do śmierci. W przedmowie powiada, że
Biblia brzońska, wzięta z rękopisu, została już to przez czas, już to przez
niecierpliwą ludźmi, dla tego same wydane są to nie potrzebne. Biblia
brzońska kłóciła jawnie arganinem. Dla tego śladzi się Lubrzy młodzi
może tłumaczenie. Biblia brzońska była wyprawdane za fundament,
ale nie brzymat się jej niecierpliwie tłumacz: śladzi wiele poprawić,
zastanawiać wyraz opuszczone, pod względem ortografii także jest młoda,
gdyż nie już pisać więcej. Jej, ja i. d. d. wiadomo, że Polacy wywali
głoski j, to nie prawda, lecz wykluczyć się w autorach Ljgymundach
przypominać takowa. Biblia ta wiadomości, nie była, jak i inne, to śladzi
ja i Fawry i Lubry, gdyż błędem drukarskim w kładzie, nie było w ka-
kawa: zaprowadzony jest do diabła zamiast, od diabła

Kanobrzeje.

Świeżość i forma św. wiekistość dać Krakowi w paręch ożenionych,
zobaczyć nie jak w Krakowie powstawały spory, lecz gdy nie więcej powstały
któremuś korespondencji, woleli dobre katolickie przekłady, które w nie-
wiernych. Wpływ tego wysłupowali na ambone i gromili korespondencję,

czy jest udeję, gdzie dotyka sporn zycia moralnego.

3. Kuich, ur. w Magdeburgu r. 1571 z wykształcenia abakalich, oświecił nauki w Krakowie i Rzymie i wyjechał się do studiów języka greckiego i hebrajskiego. Wstąpiwszy do kraju był z początku rektorem szkoły nowo założonego kolegium jezuickiego w Poznaniu, potem przeniesiono go do Włocławka, a król Stefan, uwieczając jego nauki, wysłał go do Chodmiem, przedzielił także całym zgromadzeniem jezuitów w Polsce i na Litwie. Tam r. 1597 Duchowskiemu zwrócił go ojcem Hieronimem, do Hłomac. Nie jego sama w. tam było dla Polaków, wem. wulgata dla całego chrześcijaństwa. Przynajmniej wiedział Kuich, że pisanie cyfrowe posiadało abakalichie wydał: 1, posłał do Włocławka r. 1593 w Krakowie i 2 po słył do Włocławka mniejszą, w Poznaniu r. 1582

4. Ksiądz Thurga Pawełski, ur. r. 1536 w Grodu na Mazowszu, kiedy Mazowsze jeszcze było samodzielnym księstwem. Zrodził jego Thurga się wesoło u St. Janusza, dla czego lenie mu nie recht: najchodzący Pawełski, mógłbyś się Thurga nazywać. Wprawdzie pierwsze nauki w miejscie rodzinnym, przybył w 1550 r. do akademii Kraków.

gdzie uzyskał stopień doktora filozofii. Wstąpił się nauką, dobru obcy krajami i przędany został za przewodnika podróży Janowi Szczęśliwemu, znacemu hochanowi Ceryli szwedzkiej. Wprawdzie z Włocławka został księdzem, a zwabiony Stawa jezuitów udaje się do Rzymu, gdzie bierze na się subienkę zakonowi Jezusowego.

Tam się lek przygodował zwiemi kazania, in go chwiano zatrzymać, przemogła jednakże chęć starzenia krajowi, dla tego powrócił r. 1592 do ojczyzny i walczył przeciwko innowiercom, najpierw w Sądusku

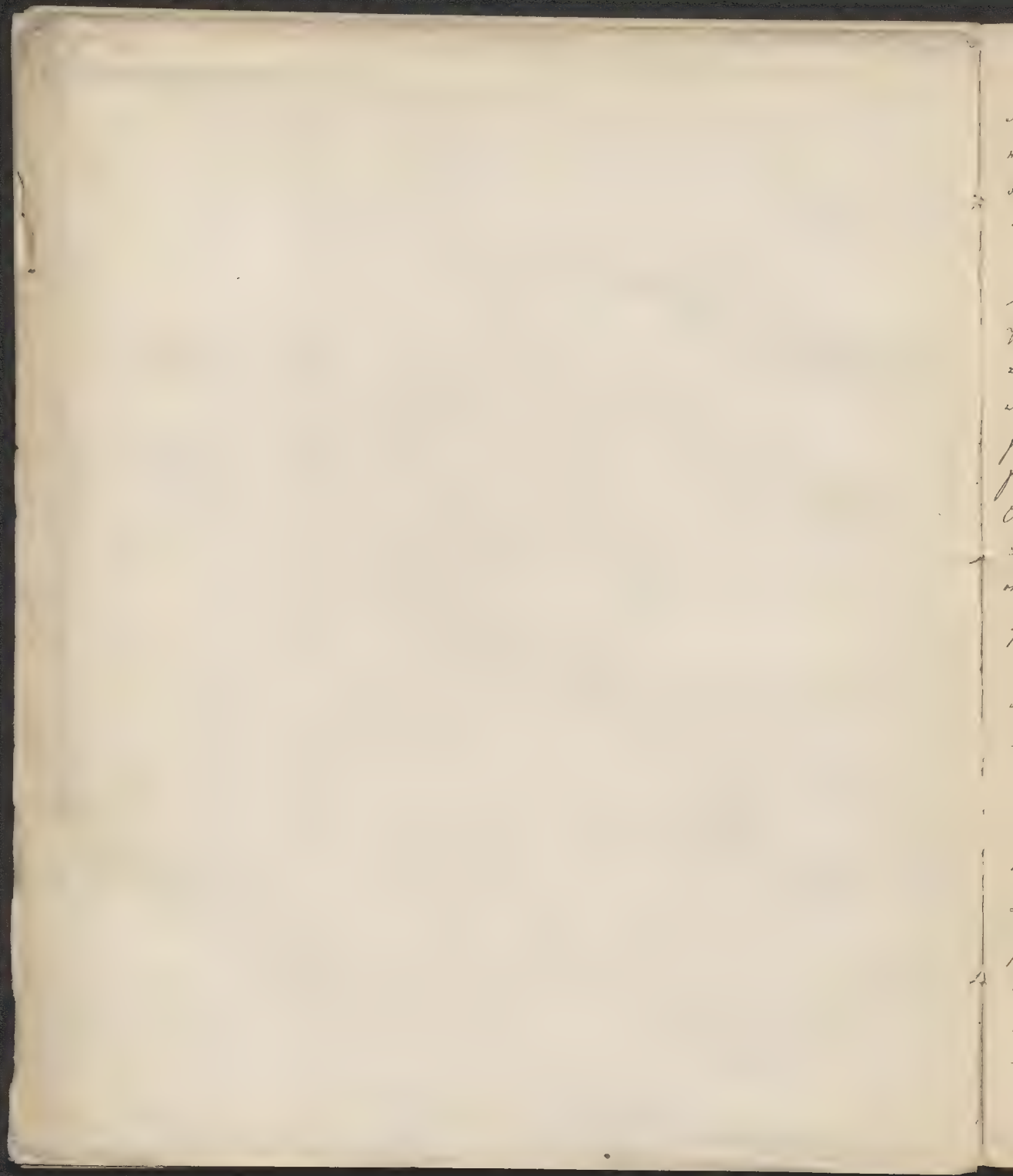

jakto sprawa (zakłada) i chrześcijańska na zachód i północ, to też miało
miejsce w 14 i 15 wieku, kiedy była przed murami pałacu królewskiego, i to jest
tym samym. Orogatuniońska Borego. - 1. Kłopoty nadchodzące z form
rozda, gdzie jak w organie mie. Stowiska serce i rozum się różni waz. -
Wszystkie powstania nie są tak dwuczłone jak u chrześcijanów, nie są. Nie
dla nie są i tam wyznaczeni, onoczeni, jak na wieś i wapienie
pod nim mem. - 1. Wzrostem i powstaniem Borego na świat, to też miało
miejsce. -

[illegible]

Głównie my, albo przynajmniej bardzo mało pisali. „Ręko mój”, „Kamień mój”,
jak Holceńs - wierszy. „Mazowiecki” Dworkowski, który pisał wiersze, przecię-
nie, taloni - pisał mój po łacinie. -

starał się wyrządzić do pałacu króla - tak iż zresztą
jedyną była stacją odwieczną w państwie. Wskutek nie-
odpowiedniego wykształcenia, jakie otrzymali w szkołach
ich obojga - powstała niezmiernie proźnia umysłowa
zakryta jest zamkami francuzi, wyuczani odpo-
wiedziemi, których przepłatały języki gęste. Słuch
bardzo na dwoch wielkich panów, dając za odwołaniem
wykształceniem, że poprzedzają się wierami lub nowami
przy każdej sposobności - a ponieważ sposobności te
zbyt często były małe, nie dostarczały im treści
wiedzy, trzeba było treści brak zakrywać nawet
szumnych wyznień.

Druga rzecz wam być może i wam, chorobliwy nastrój
umysłu nie przedstawia przedmiotu, którego powzi-
nąć - jest to wam być może i wam. W tym czasie
była może pałacu tożsamość, która: często sprzecz-
liwych obywateli wywołali się wywołani i nie-
wskazywani z tożsamości obywateli, wywołani prze-
strach, wam i pogardy - albo mógł obywateli
mnożyć się w górę, wzięta do opatrzności wziętości
i tożsamość sprzeczna poborczy. Les nawet w tych
obywateli poprzedzających wam, zmiennego serca
przebiega, być może brak smaku lub sentymentalności
odwaga, barokowa.

Wielki był kłopot stał się Wesparyan Kosowski-
(1633-1699), potem z randomskiego Włodzisław

pod łanem Karłowicem uległ przeciwni Kozakom, stał się
przeciwni ichom, a jako nadworny historyk Jana Sobieskiego
użył z nim wyprawy wiedeńskiej - Amant jako wojownik
Krakowski. ~~Anna~~ Tymieniecki po nim "Dziśto boskie w.
piewsi" o wybanieniu Wiednia - "Chrystus wierszy"
"Ogród panienki pod stanną podnie" i "Doktorowi wy-
dany, to jest epigrammata polskie z rymami bypalski
"N. Pannie". Przebija w nim piosenki, zapisał
chor' waz, dzie widowany brach wyrobiony mory. Był
zastępcą, jako historyka, nie wspomniany.

Elżbieta Dzibaska, ~~rodem z Wielkopolski~~, ~~rodem~~
kiszulka urodziła się w Wielkopolsce r. 1687. Przenie-
sioną do Niemiec nad Nistokę, gdzie jej zżre-
domowe, pełne zajął się pastorał. ~~rodem~~ z wy-
makien i uczeni z wy-
mia ostate w klasztorze karłowickim Bernardyński
gdzie umiała około r. 1760.

Wielki poetami swego wieku na, ~~poeci~~ ~~poeci~~ Dzibaska od-
wrazenie - język ujęty i odziany, wczasy pływne i gładkie
wzrostu przemiana młota prostota i szlachetność.

"W piśmie pochwała lasów" wyprawa pastora wesołobawie
wójce z odwołaniem do winników - przechodzący, że nanki
swego czasu, spowód zgora, myślenie i charaktory białe
wiele latka w zmaganiu - uchodzi w las - i wrogie
nad trawą kochając odzyskała z Bogiem tonie natury.
N leci kłopot - namyśl, drzewa tak przysięganie,
tak urocz - pastora spowysza nad brzozygą wrażeń

naray wiodł receptę wrotych strączyka - a choi' chleb
pokarmem jego, choi' napój ziołotny starczy' nasi
na przegonię, jednak pasterz skrzepił wrog od kądrego
bogawa. Nad rucem nowu z ptaszkami badei zię
pasterz - gdy p'piwaki węgry i lasów (mowogł skrzy-
dłen otworzył wrog - rógu trwały na pastwisku swoje -
cato natura przebudzona - wszędzie śpiew, wszędzie muzyka
mity - nucić chory płaszczyk wrotych - a lewa ich

przypięcie, ich umiowanie - pasterze, smutni mi tony
fajerek napotniaja dolinę - inni śpiewają wroty,
bawia się wiodł ochorogł płaszczyk. Schodzą zię
pasterzki - wiodły pod jasnem nad prądem
koryta - przez dżumy, strączył mrawę - oni zbierają
z koryta - ^{skorą wiodą} ~~stoją~~ zię ~~z~~ korytami wroty - wszędzie śmich
i zięty wroty - pasterzki z korytami wroty
wzobogł wroty i chleb i mawta śmiego - napój
z zięty wroty wroty i wroty pręty a mity.

Tym czasem stonix wroty bodej papada - pasterze i pasterki
wzobogł z lasów - jui wszędzie dżum mity - bawia
się z babką i dżum dżum wroty wroty - nucić
wroty gromady do domu - kady kady zię
dżum przebyłego. -

Tut to wroty - skrzepiona baw przemy i z p'piwaki
wroty, wroty wroty - dżum wroty dżum o p'piwaki
wroty. Trójka p'piwaki wroty, z wroty wroty
i p'piwaki - dżum od baw i p'piwaki, p'piwaki wroty
i kady wroty. Lato kady dżum p'piwaki, z wroty, z p'piwaki

[illegible]

szaleń od uprzedniego społeczeństwa - a znowy ~~to~~ tryb życia
należących do wielkości - po której tylko i jedynych
potrzeb przesyła i charakteryzujących reżymentów.

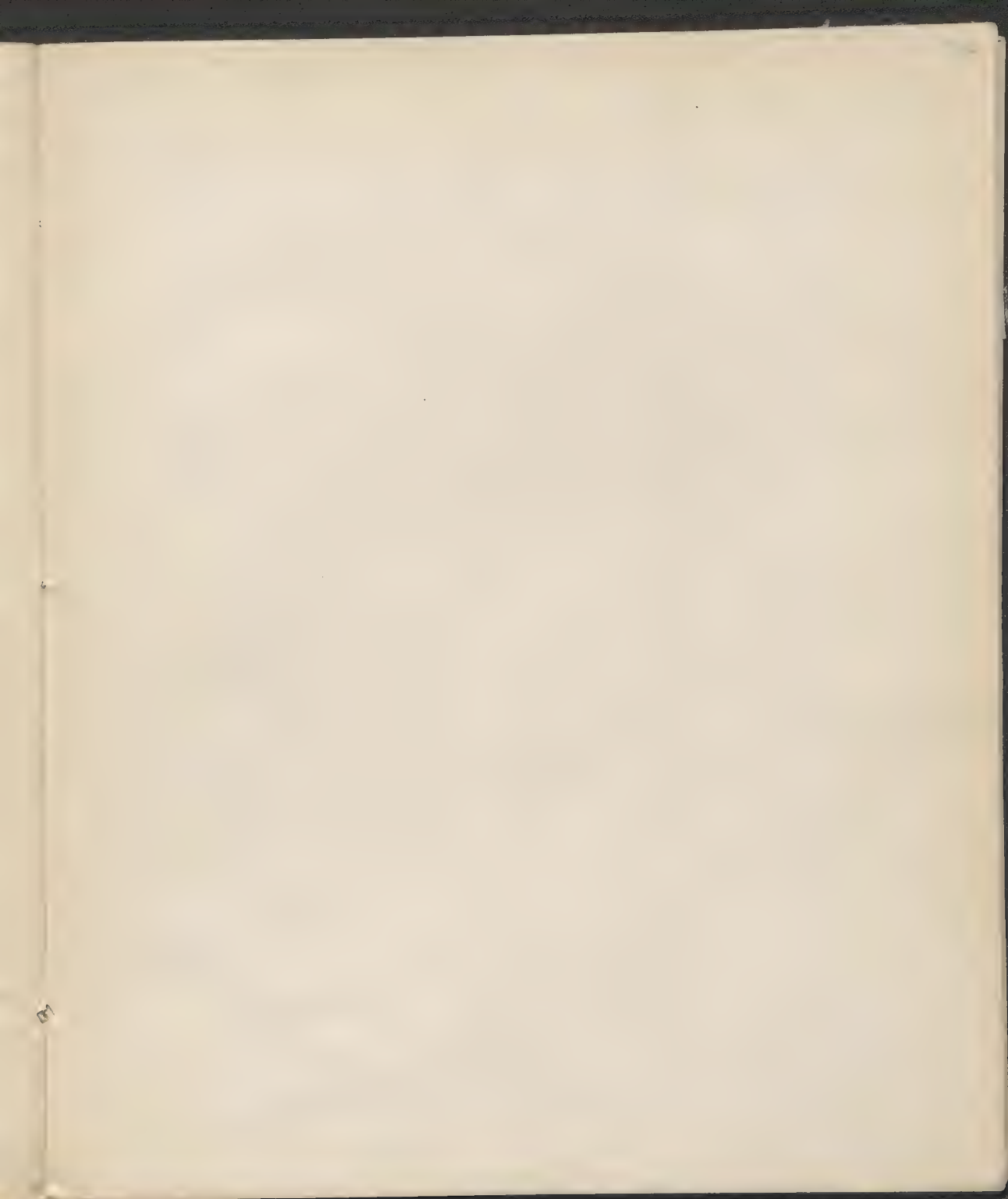
Także uroczysta powaga Dziśbucka ias znakomity do
postrzegania - charakter u niej sielski, płożony do
satyry, przeto ~~przez~~ obraża się na wszelkie wady, za-
rębnie, które nie przypadają do ślacheckiej, jej chwały.
Kad naszym stały się satyryczny i ~~znowa~~ wypycha wy-
datkami obrazu, jego, i egotyzmu - a znowa wzięcie
ponownie roztacza przed nami obraz - i wreszcie
Dziśbucki jest ^{określenie} ~~znowa~~ przysięgą, do którego, i inne satyry.

Lingh pectoris Sep. res. respirans puer.

Korzystając Opalińskiego, woj. Poznańskiego + 1653, który
w ratunku postawił na pieniądze i to dary i
gast poprosił - wiele u nim dowiedzi, jednakże
forma korbata a korbata i korbata i korbata

Dwaj bracia (hinsrowae, Bartłomiej (1597-1680):
Laymon (1604-1629), jego Wroźcie są 4 Lwowie, gdzie
głównie ich był rzeźbiarzem. Bartłomiej zaproszeni
są za interu z Laymonem, "którego są rzeźbiarzem
odkrył się gospodarstwem, później wzięto do dworu
i został rzeźbiarzem. Głównie jego przyczynił się do
i wykazali się rodzajem jego pracy, który uważali
za interu Laymon z Rozolankami albo ruskimi
pannami, gdzie jest u niego - jego wroźcie przyczynił się
wtedy, gdzie jest interu - czasem rzeźbiarzem
czasem, czasem znowu rzeźbiarzem, który nie ma rzeźbiarzem
i w rzeźbiarzem rzeźbiarzem rzeźbiarzem go są rzeźbiarzem.

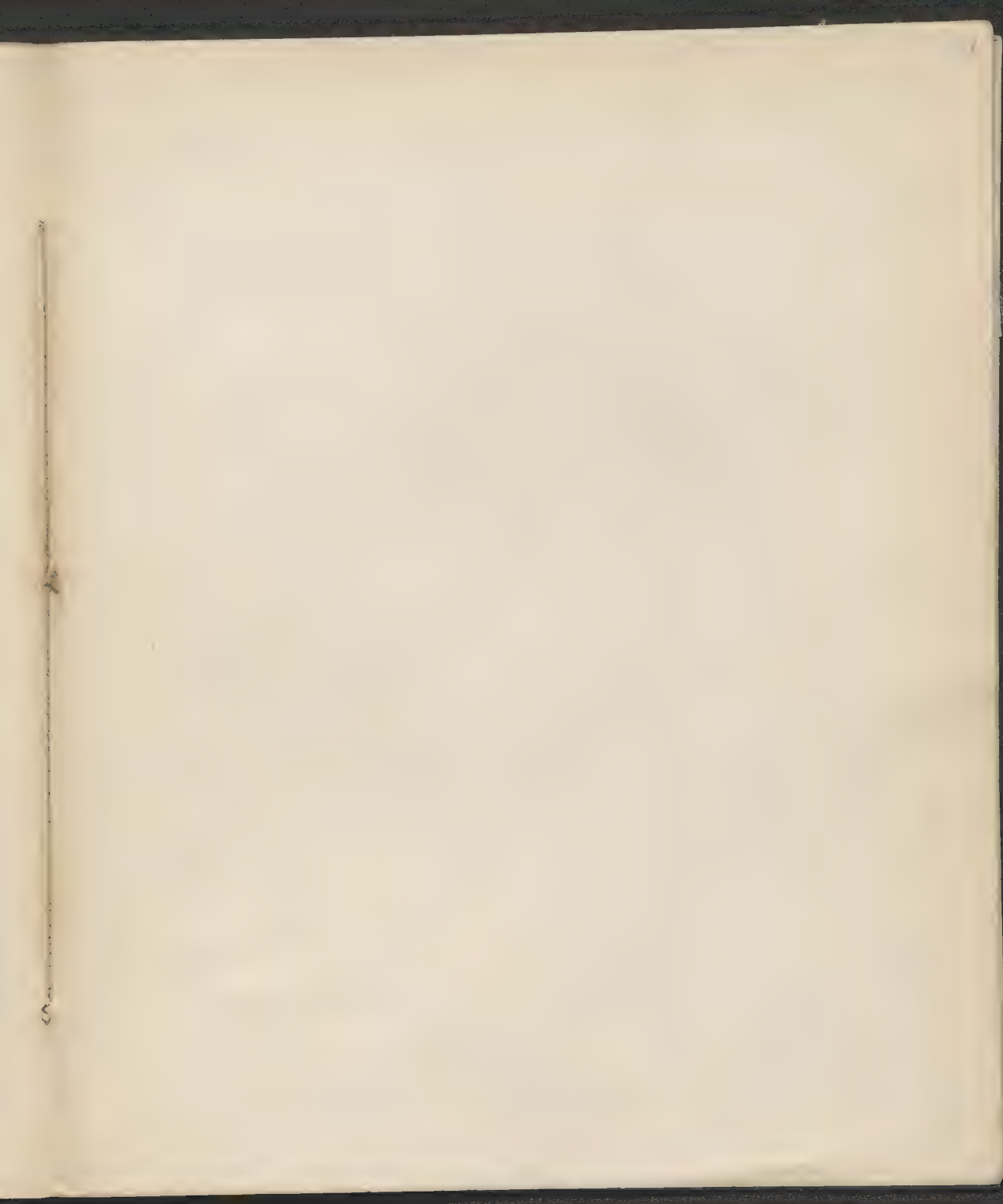

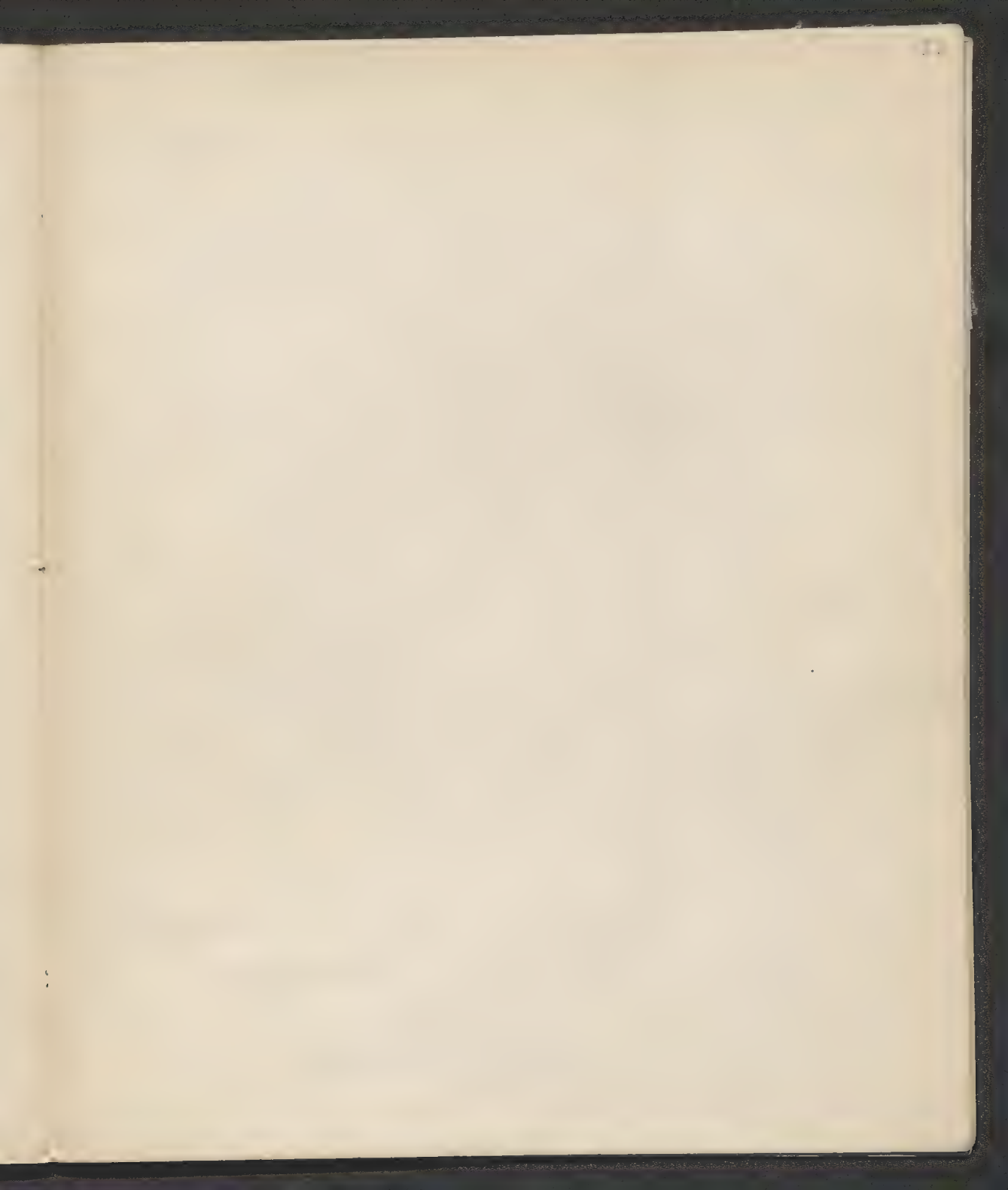

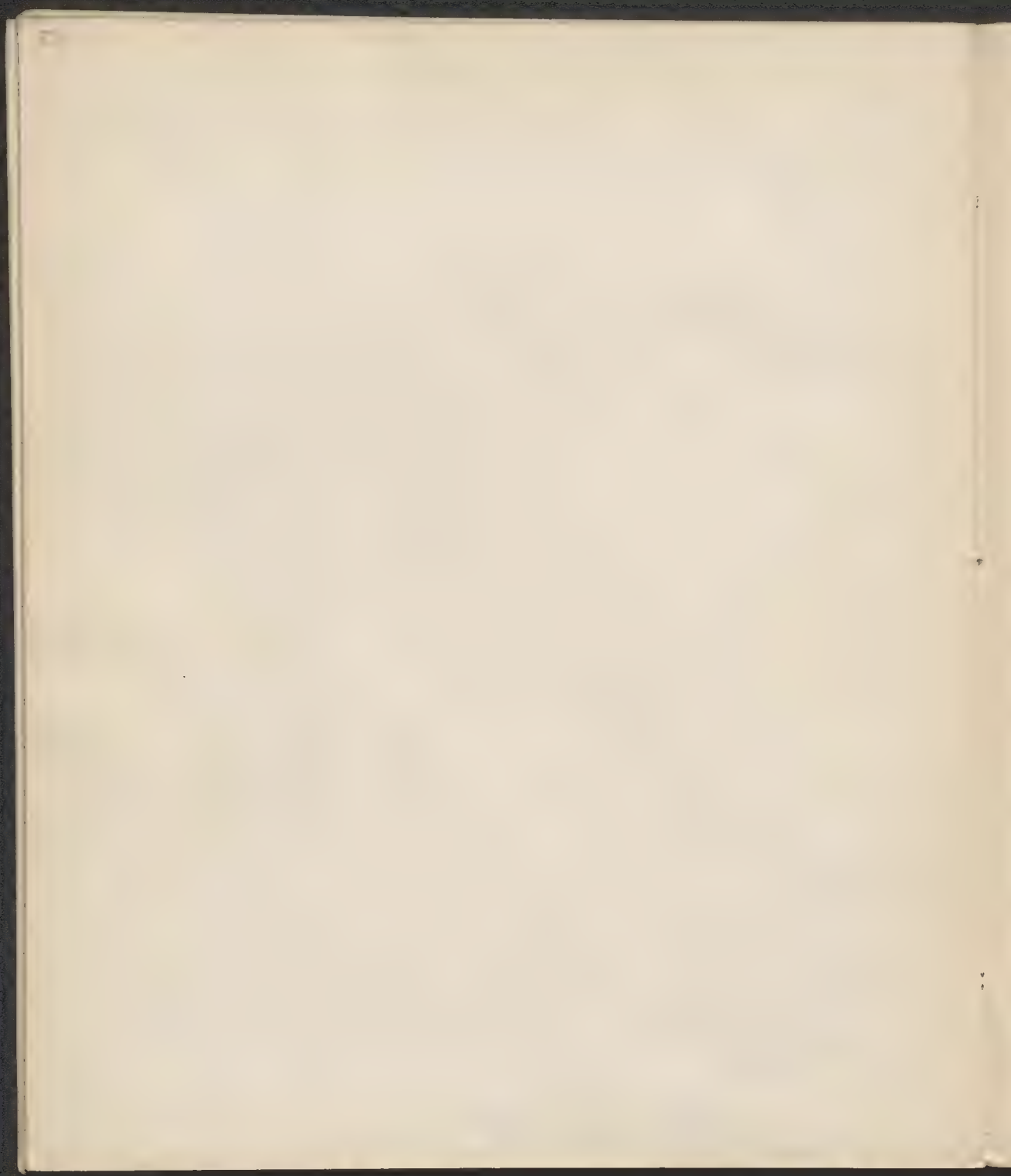

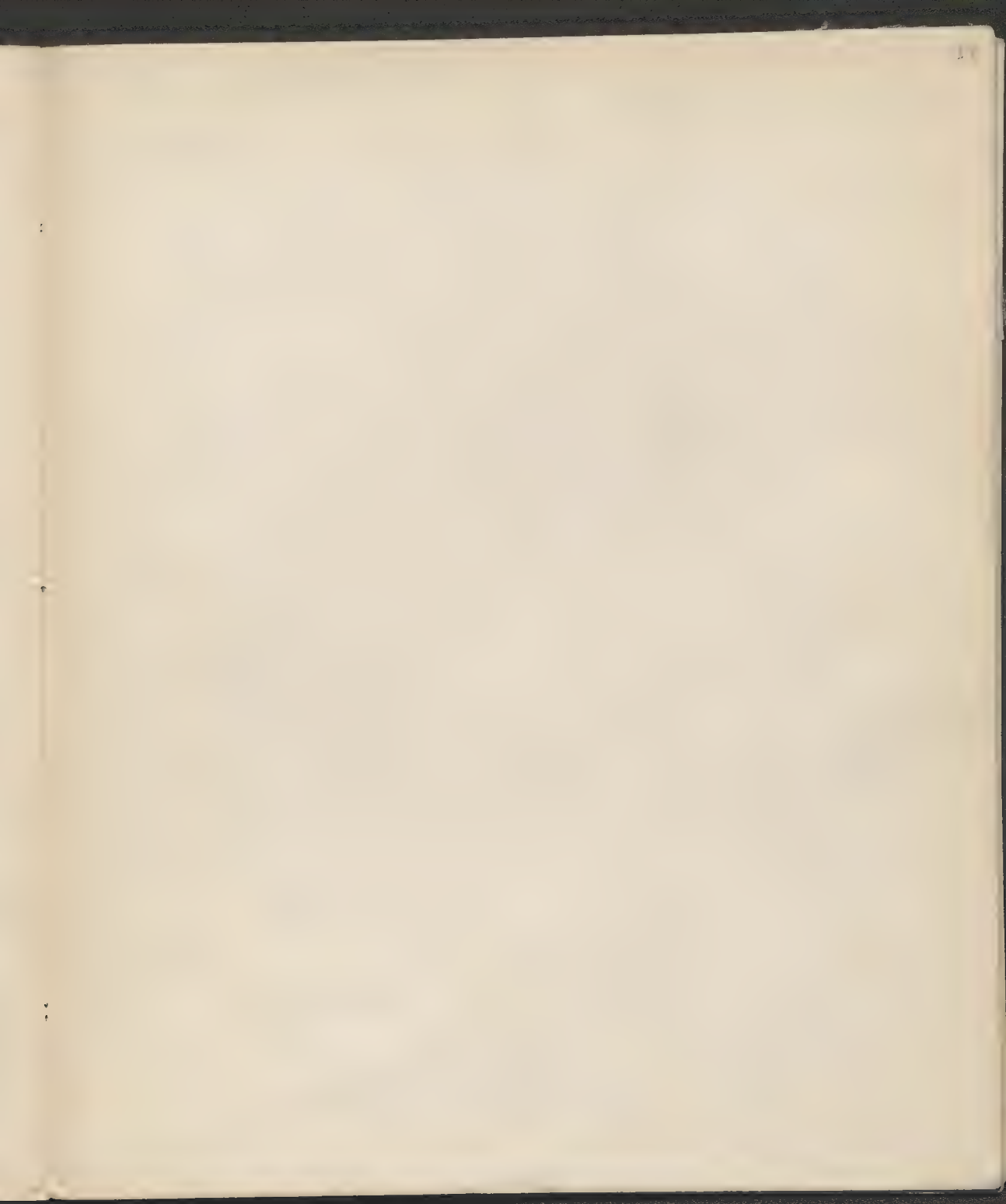

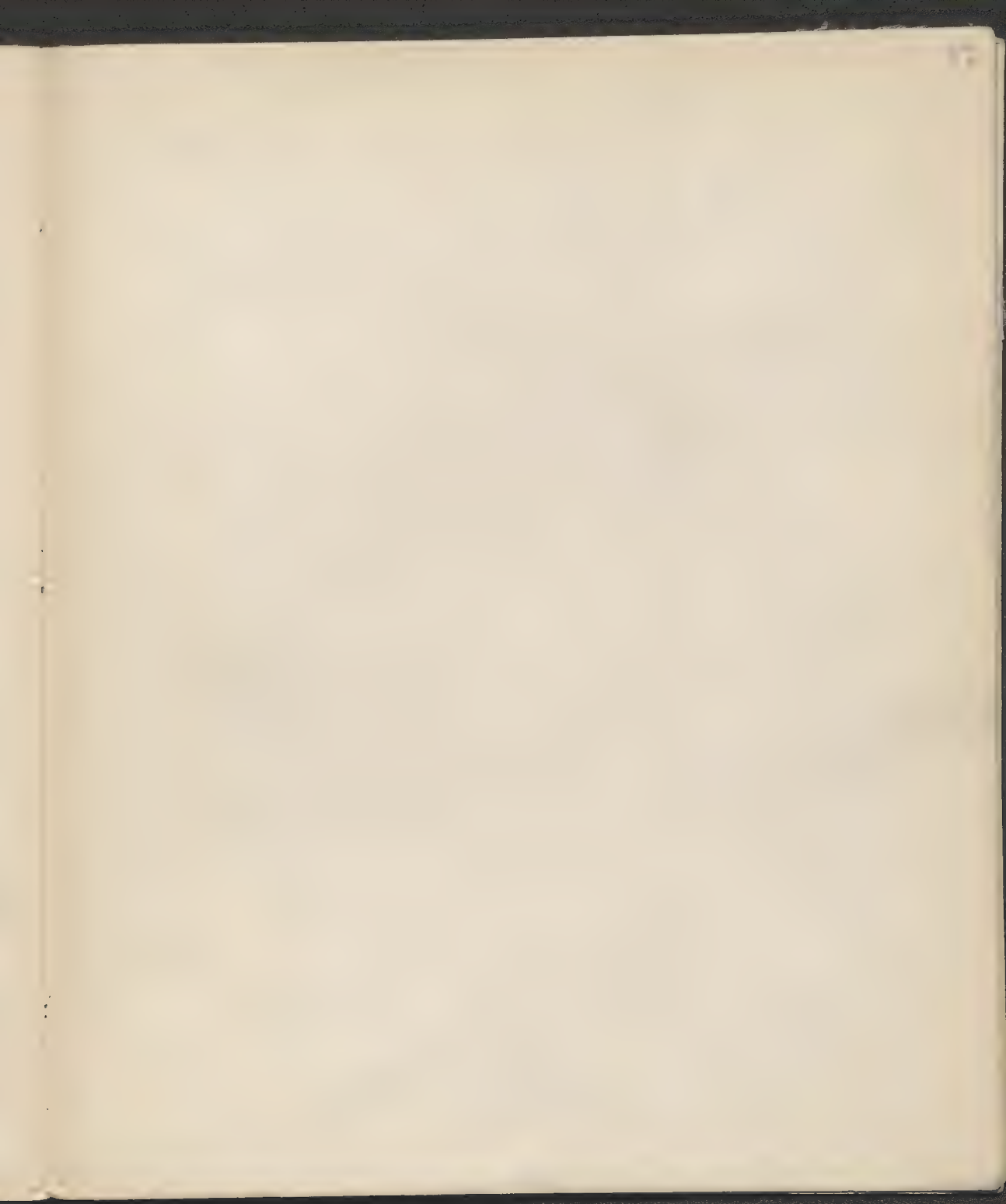

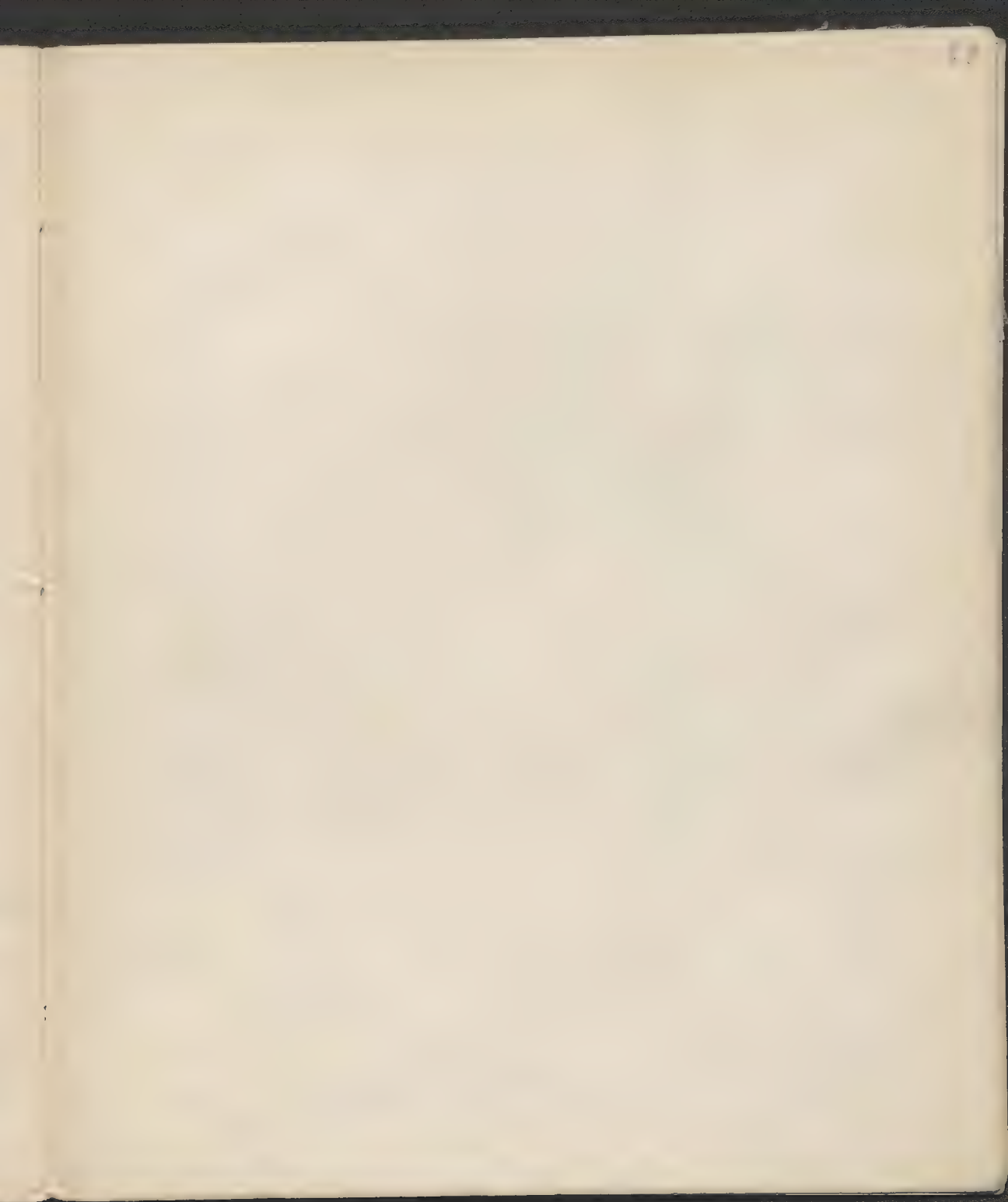

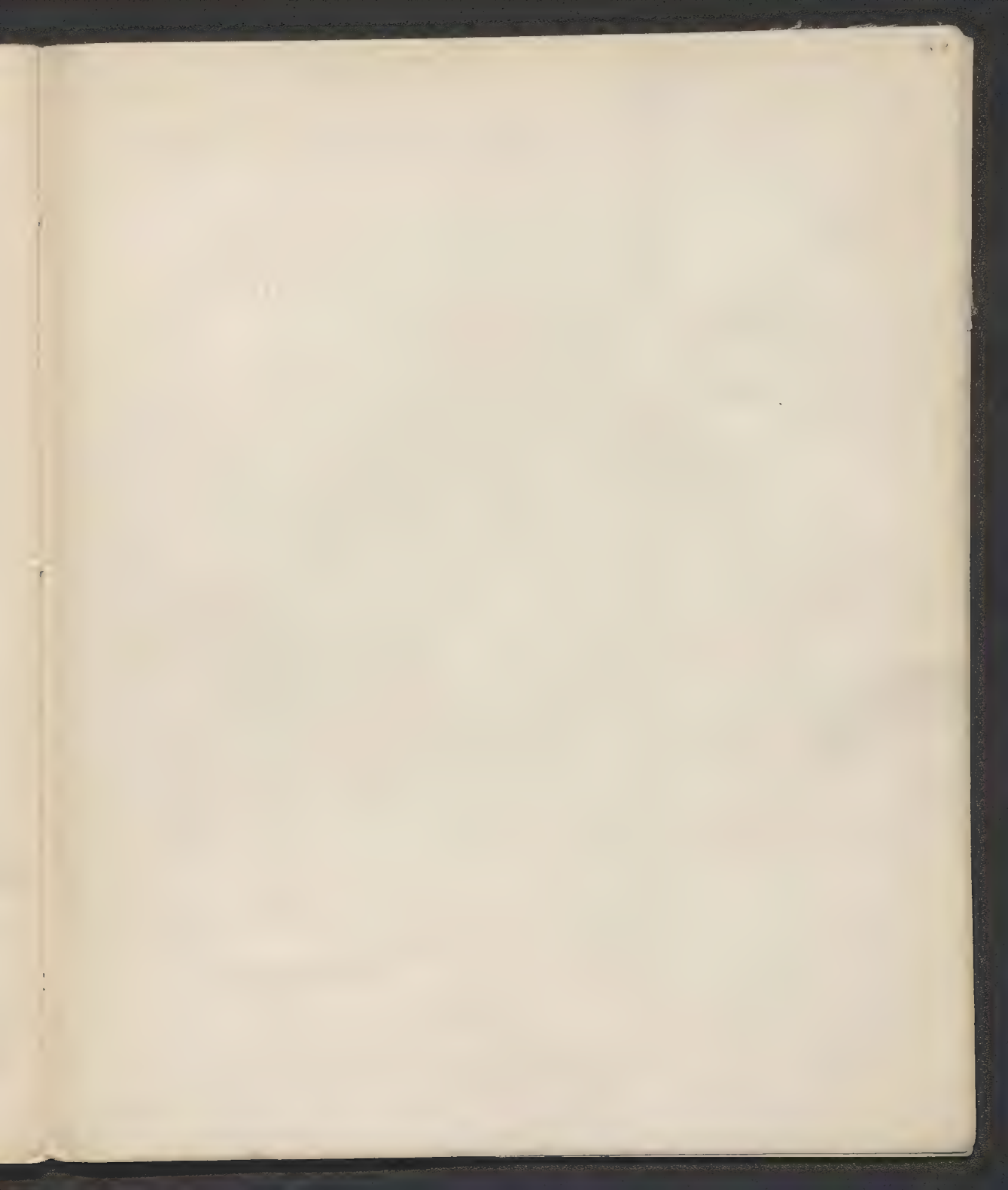

64.

S. II, 64.
16. I. 1853. Jar,

